Positief denken

27 september 1957
lezing 13

“In de naam van de Heer groet ik jullie, vrienden, en breng ik jullie zijn zegen.

Veel mensen die in contact komen met God, met de absolute waarheid, met de geestelijke wereld, geloven dat deze ervaring - de zekerheid omtrent dit alles - tot hen kan komen door een of ander indringend ‘bewijs’ dat ze persoonlijk verwachten te ontvangen. Maar, vrienden, zo werkt dat niet. Door dit bewijs te verlangen, denk je je van je twijfels te bevrijden. Die twijfels zijn op zichzelf begrijpelijk, maar ze kunnen nooit verdwijnen door de soort bewijzen waar jij op hoopt. Twijfel is het tegenovergestelde van geloof, en geloof, vrienden, is in wezen niets anders dan al datgene waar je nu misschien nog aan twijfelt met zekerheid beleven; het gaat om de innerlijke ervaring en die kan niet tot stand komen door uiterlijke gebeurtenissen. We hebben hier dus te maken met twee totaal verschillende niveaus van bewustzijn. Om iets in jezelf te kunnen verwezenlijken, moet je eerst de innerlijke voorwaarden daartoe scheppen. Dat doe je door alles te vinden en te overwinnen wat je in de weg staat om in de ware zin van het woord te vertrouwen (blokkades, barrières en hindernissen in jezelf); kortom alles wat je in de weg staat om te geloven in de ware zin van het woord.

Laten we eens aannemen dat je het soort bewijs zou verkrijgen waar je op hoopt zonder eerst zelf je innerlijke obstakels uit de weg te ruimen. Op dat moment zou je zeker diep onder de indruk zijn. Je zou zeggen: “Dit is werkelijk vreemd... het is geweldig, verbazingwekkend...!” Maar als dat eerste effect een beetje is weggeëbd, zouden toch je twijfels weer omhoog komen. Dan zeg je bij jezelf: “Misschien wist het medium hier van …”, of op zijn best zeg je misschien dat het allemaal ‘toeval’ was. Zo zie je, dat wanneer de uiterlijke

gebeurtenissen niet verinnerlijkt worden, zelfs het grootste uiterlijke resultaat na een poosje al slijt of uitdooft, omdat deze twee niveaus van waarneming elkaar nooit kunnen vervangen; zij kunnen alleen geïntegreerd worden door gestage groei van innerlijke ontwikkeling. Ervaring van absolute waarheid is als een levend organisme. Dat kan niet tot je komen door de meest wonderbaarlijke uiterlijke gebeurtenissen; het kan alleen verzorgd, gekoesterd en ontwikkeld worden zoals dat geldt voor elk levend organisme. Ook fysieke groei verloopt langzaam maar zeker, stapje voor stapje. Je merkt zo'n groei nauwelijks op, maar ineens ontdek je de ontwikkeling die je geleidelijk hebt doorgemaakt.

Zo gaat het met alle fysieke groei en met spirituele of emotionele groei is dat niet anders. Iedere ogenschijnlijk kortere weg heeft nooit enig duurzaam effect; daarmee houd je jezelf dus voor de gek. Ingekorte wegen en plotselinge invallen, die bedoeld zijn om je de moeite van een langzaam groeiproces te besparen, kloppen alleen volgens de wetten der duistere krachten. Hun middelen hebben zeer directe, snelle effecten, maar duurzaam zijn ze nooit. Volgens de goddelijke wet verlopen groei en ontwikkeling langzaam en worden uiteindelijk met succes bekroond. Daarom is het goed voor al mijn vrienden die zich in deze positie bevinden, te bedenken dat je niet tot het soort geloof kunt komen waar wij nu over spreken door een eenmalige ervaring - hoe opzienbarend misschien ook. Maar je zult dit geloof verkrijgen door op een spirituele manier te werken, door dit pad van volmaaktheid te gaan, door jezelf te leren kennen zoals je werkelijk bent, door je innerlijke conflicten te begrijpen en erachter te komen op welke manier je de spirituele wetten geschonden hebt, ook al zou het alleen maar door een emotionele reactie zijn. Naarmate je stap voor stap voortgaat jezelf van je innerlijke ketenen te bevrijden zullen er steeds minder twijfels in je opkomen. Ze verdwijnen niet plotseling, maar komen wel steeds minder vaak voor en met steeds minder kracht, totdat ze geleidelijk helemaal verdwijnen. Dit is de enige weg, vrienden. Iedere oplossing die je louter van buitenaf aangereikt wordt, heeft alleen maar een tijdelijk effect en nooit, nooit een lange termijn resultaat. Zoals ik zei, is dit de wet voor alle goddelijke zaken.

Alles wat substantieel en duurzaam is, groeit langzaam en moeizaam. Terwijl dat proces zich geleidelijk voltrekt ben je je misschien zelfs niet bewust van de mate waarin jij en je geloof, je ervaring van het absolute en het besef ervan groeit. Mensen die op de drempel of aan

het begin van dit pad staan, moeten deze feiten kennen. Want zoals ik heb uitgelegd worden ook zij die zich al in het proces van hun echte innerlijke ontwikkeling bevinden, af en toe overvallen door hun oorspronkelijke twijfels, zij het minder vaak en minder ingrijpend. Voor deze onvermijdelijke tijden van twijfel wil ik jullie graag een eenvoudig advies geven, opdat jullie weten hoe je te werk moet gaan om deze twijfels het hoofd te bieden.

De meeste van jullie weten dat er twee krachten zijn in de menselijke ziel. Er is het hoger zelf, de goddelijke vonk, dat deel van de mens dat streeft naar het hogere; dat deel dat verlangt naar volmaaktheid en dat volledige integratie wil voor zijn hele wezen. In dit deel weet je alles waar je bewuste wezen aan twijfelt en dit deel van je wil deze kennis doorgeven aan je bewustzijn. De andere kracht, je lager zelf - dat niet alleen je fouten en zwakheden omvat, maar ook je onwetendheid en alle aspecten waarin je bewust of onbewust de goddelijke wet schendt - is opnieuw, (althans heel dikwijls) in twee delen gesplitst. Het ene deel vreest de zekerheid van de spirituele wereld. Want kennis betekent ook verantwoordelijkheid, en vanuit zijn lagere aard geeft de mens er de voorkeur aan onwetend te blijven, omdat hij dan bevrijd is van de plicht zijn lager zelf te overwinnen, hetgeen ook werkelijk geen gemakkelijke opgave is. Het andere deel verlangt vurig naar de waarheid omtrent alles waar je nu nog aan twijfelt, want hoe moeilijk het ook kan zijn dat te bereiken, het betekent eeuwige vreugde en geluk - en ook je lager zelf wil geluk. Maar de angst in het lager zelf probeert (in beide delen om eigen redenen) de mens aan dat laatste te doen twijfelen om teleurstellingen te voorkomen. Daarom verkeren het hoger en het lager zelf met elkaar in staat van oorlog. En steeds als er innerlijke disharmonie is betekent dat, dat die twee aspecten van de menselijke natuur met elkaar in strijd zijn. Dus wanneer de twijfels weer terugkeren, spreekt het lager zelf van de mens. Als de twijfel is verdwenen, dan spreekt het hoger zelf. Dan weet je dat God, zijn prachtige schepping en zijn spirituele wereld, een werkelijkheid zijn waarin alles mogelijk is, waarin geen ongeluk kan bestaan. Maar als het lager zelf sterker is, geloof je dat twijfel, wanhoop en hopeloosheid uiteindelijk toch waar zullen zijn. Samengevat: er is maar één kwestie waar je een oplossing voor moet vinden en die luidt: welke kant heeft gelijk, welke kant vertelt me werkelijk de waarheid? Dat is echt de vraag waar alles om draait. Het enige wat je moet doen wanneer je in twijfel verkeert, is je terug trekken in stilte. Breng je tweestrijd helder en beknopt onder woorden en leg eenvoudig de vraag aan God voor:

“Wat is waar?” En houd jezelf dan open voor het antwoord. Verwacht niet dat het antwoord je altijd onmiddellijk gegeven kan worden. Blijf je er van bewust in de dagen die volgen. Op een of andere manier zul je het uiteindelijk ontvangen.

Maar eigenlijk is het antwoord al in jou gegeven, ook al weet je het misschien nog niet. Alleen al het feit dat je je terneergeslagen voelt, geeft duidelijk aan dat je in twijfel verkeert. En wanneer je waarheid ervaart, voel je je weer gelukkig; waarheid maakt altijd gelukkig, zelfs onplezierige waarheid. Al mijn vrienden op het pad hebben ervaren hoe zij bij tijd en wijle weinig vleiende of onplezierige kanten in zichzelf moeten tegenkomen. Maar wanneer verlangen naar de innerlijke waarheid groter wordt dan al het overige zal deze onplezierige waarheid je altijd sterker en gelukkiger maken. Als je je gevoelens nauwkeurig waarneemt zul je er op dezelfde manier achter komen dat onwaarheid, zo aantrekkelijk als het op dit moment mag lijken, je nooit echte vrede geeft; want diep in je weet je hoger zelf altijd het juiste antwoord en dat kun je voelen. Dus waarheid zal je nooit deprimeren, lieve vrienden. En dáár vind je het antwoord op de vraag die nog open lag toen je in twijfel verkeerde. Maar als je niet tevreden bent met je eigen innerlijke stem die je de waarheid zegt en als je meer antwoorden verlangt, leg dan je vraag aan God voor; breng je gevoelens dan onder woorden: “Wat is waar? Ik ben bereid Uw antwoord te ontvangen." Ik beloof je dat je antwoord krijgt, mits je het niet vergeet, het niet uit je gedachten zet, maar op een ontspannen, heldere, geduldige en bewuste manier bij de zaak blijft. Dan komt aan het licht wat de waarheid is, welk van de twee strijdende kanten in je het juiste antwoord heeft. En ook die vrienden die aan het begin van dit pad staan, kunnen van deze raad gebruik maken en er op dezelfde manier mee omgaan.

En als je de hindernissen in jezelf te boven bent en volwassen genoeg bent om in een staat van waarheid te blijven, zullen de bewijzen waar je eerst zo naar verlangde - dat ene doel: te kunnen vertrouwen - ook vanuit de buitenwereld naar je toekomen. Dat zal niet ééns, maar wel honderd keer gebeuren. Maar het doel ervan is niet om jou de werkelijkheid te laten zien zoals die echt is, noch bedoeld om jou je overtuigd te doen voelen, en evenmin om je je twijfels te laten overwinnen; deze bewijzen, die veel meer zijn dan waar je ooit van droomde en veel mooier dan je ooit voor mogelijk hield, zijn eenvoudig een natuurlijk nevenresultaat van je innerlijke overwinning. Met andere woorden, hun doel is niet jou te overtuigen, want zoals ik

heb uitgelegd, is dat hoe dan ook onmogelijk. Maar ze zijn het natuurlijk gevolg of gedeeltelijk gevolg als men de weg naar God bewandelt. Als je dit bewijs niet meer nodig hebt, ontvang je het in overvloed. Die gebeurtenissen zijn alleen een extra bevestiging en maken je zeker blij, maar ze vormen niet de voorwaarde door welke jij kunt geloven en de waarheid accepteren. Ook dit is weer diepe wijsheid en goddelijke wet, en zo is het.

Nu wil ik het hebben over een onder mijn vrienden veelbesproken onderwerp, namelijk 'Positief denken'. Positief denken is werkelijk essentieel voor de mens die spiritueel wil groeien. Maar jammer genoeg wordt het vaak verkeerd begrepen en onjuist toegepast. Heldere en ware gedachten opbouwen volgens de goddelijke wet is natuurlijk een van de fundamenten. Want zoals jullie weten zijn je gedachten werkelijkheden: ze hebben vorm en substantie. Door onzuivere gedachten bouw je onharmonische vormen die uiteindelijk hun effect hebben op je leven en je bestemming. Maar niet alleen gedachten hebben dit gevolg, ook gevoelens en emotionele reacties of onderbewuste gedachten. In ieder geval is het dé grote verleiding voor de spiritueel en emotioneel onrijpe mens om alles wat hem niet uitkomt in het onderbewuste onder te brengen, waar het eindeloos meer schade doet dan welke bewuste gedachte dan ook, zelfs de allerslechtste. Met wat bewust is kun je omgaan, daar kun je het hoofd aan bieden; als het is opgesloten in het onderbewuste ligt het te smeulen als een tijdbom, van waaruit de onharmonische vormen zich net zo destructief opbouwen als vanuit het bewuste denken.

De ijverige leerling in positief denken wordt daarom vaak aangemoedigd precies datgene te doen wat het moeilijkst voor hem is. Hij is zo bezorgd bezig geen negatieve gedachten te koesteren, dat hij geneigd is alle negatieve gedachten die in hem bestaan in zijn onderbewuste te duwen. Zodoende ziet hij de discrepantie in zichzelf niet meer tussen dat wat hij wíl denken en dat wat hij écht nog denkt of voelt.

Het moet benadrukt worden dat je controle hebt over je gedachten door ze met je wil te sturen. Hetzelfde geldt voor je doen en laten. Maar niet voor je gevoelens. Je kunt je gevoelens niet rechtstreeks controleren. Dat weten jullie allemaal. Jullie weten misschien best dat het slecht is om te haten, maar als er nog haat in je is, kun je deze innerlijke stroom niet veranderen louter door te proberen jezelf daartoe te dwingen. Of als je niet van iemand houdt, kun je jezelf er niet toe dwingen dat wel

te doen, hoe graag je dat ook zou willen. De verandering kan alleen maar heel indirect tot stand gebracht worden; door ‘afstandsbediening’ als ik het zo mag uitdrukken. Met iedere stap omhoog die je op het pad zet, veranderen je gevoelens automatisch op een natuurlijke en geleidelijke manier. Maar een van de voorwaarden om dit tot stand te brengen, is om je onderbewuste bewust te maken. Als je al te veel je best doet kan de methode van positief denken juist averechts werken en je ertoe brengen oppervlakkig te denken over wat nog niet werkelijk in je geworteld is. Dan ben je niet eerlijk met jezelf, hoe goed je het ook bedoelt. En dat is het schadelijkst van alles. Daarom is het geboden dat wat werkelijk in je bestaat tegemoet te treden en eerlijk onder ogen te zien. Als je je te druk maakt om dat positief denken - hoe goed op zich ook - loop je het gevaar, door je goede inzet en deels ook door dat deel van jezelf dat het niet fijn vindt onplezierige kanten in jezelf te erkennen, om over het hoofd te zien wat er echt in je leeft; je sluit het op waar het dan gaat gisten en sterker tegen je gaat werken dan wanneer je gedachten bewust zouden blijven. Dit is een belangrijke factor die jullie goed moeten onthouden. Positief denken moet je zeker in praktijk brengen. Observeer je gedachten, maar doe het rustig, onthecht en ontspannen, zonder schuldgevoelens, opdat je gevoelens niet altijd parallel zijn met je gedachten of met de manier waarop jij wílt denken en voelen. Je moet leren je lager zelf onder ogen te zien en het huidige bestaan ervan te accepteren, hoewel het tijdelijk is. Hóe tijdelijk hangt helemaal van jou af. Op dit niveau is het echter nog een realiteit en je kunt je ogen niet sluiten voor enige realiteit, op welke niveau dan ook.

Er is nog een misverstand of misbruik dat dikwijls naar voren komt bij het principe van positief denken. Mensen willen gelukkig zijn. Dat is een heel natuurlijke wens. Die komt zowel uit het hoger als uit het lager zelf voort. Alleen het hoger zelf weet dat er een prijs voor betaald moet worden. Die prijs bestaat uit alle inspanning die je je moet getroosten op je pad: zelfkennis, je fouten overwinnen, de spirituele wetten in het algemeen leren kennen en ze specifiek en persoonlijk leren toepassen, enzovoort. Het lager zelf aan de andere kant, wil geluk bereiken door uiterlijke middelen en zonder de prijs van zelfoverwinning. En de basis voor het overwinnen van je lagere natuur is de zo moeilijke zelfkennis: eerlijkheid tegen over jezelf en zelf-onderzoek. Het lager zelf wenst, in zijn trots, volmaakt te zijn zonder het noodzakelijke en soms vervelende werk te doen om dit te bereiken. Dus dat wil zeggen dat zowel het hoger als het lager zelf geluk wil,

maar elk op een andere manier. Je hoger zelf weet dat je alleen door innerlijke volmaaktheid uiterlijke volmaaktheid kunt bereiken, en dat is geluk. Je lager zelf is niet bereid enige prijs te betalen, het wil van twee walletjes eten. Als je moeilijkheden in je leven hebt, weten jullie allemaal dat ze uitsluitend het gevolg zijn van je lagere natuur, van het feit dat je in een of ander opzicht en dikwijls in vele opzichten de goddelijke wet hebt geschonden. Een volwassen mens moet erop voorbereid zijn een prijs te betalen: de werking van de wet accepteren en zo God eren. Hij probeert niet onder het betalen uit te komen. Maar, door positief denken verkeerd te begrijpen of verkeerd toe te passen, wil je vaak veel te snel uiterlijke volmaaktheid, louter door te leren je gedachten te beheersen en dat is niet genoeg. Vanuit zijn lagere aard grijpt de mens dan deze methode aan, omdat ze prima past bij wat hij graag wil. De eerste stap naar echt positief denken is de consequenties aanvaarden van wat je in het verleden gedaan hebt. En of dit nu een vorige incarnatie betreft of ditzelfde leven, een gerijpt mens die werkelijk positief denkt, zal zeggen: “Ik ben tegen de wet ingegaan en de gevolgen moeten uitgewerkt worden. Dat betekent ondermeer dat ik deze omstandigheden moet accepteren".

Wij zien vaak mensen die uit alle macht proberen positief denken in praktijk te brengen. Maar omdat zij - in hun verlangen naar geluk, dat voortkomt uit het lagere zelf - hun gedachten niet duidelijk formuleren, is hun pogen zo ingespannen dat zij onderbewust geneigd zijn met God en hun bestemming ruzie te gaan maken omdat er nu eenmaal moeilijkheden en problemen in het leven bestaan. Verstandelijk kun je zoveel als je wilt wel inzien dat God niet in de eerste plaats jouw moeilijkheden gewild heeft en dat jij er zelf verantwoordelijk voor bent, maar emotioneel heb je deze waarheid nog niet in je opgenomen zolang je niet bereid bent de prijs te betalen. En betalen wil zeggen je moeilijkheden aanvaarden, wetend dat ze slechts van tijdelijke aard zijn, want God is liefde en hij wil al zijn kinderen gelukkig zien. Maar geluk kan onder andere slechts bereikt worden door bewust de wetten van oorzaak en gevolg te accepteren en niet te proberen onder die gevolgen uit te komen louter door gedachten beheersing. Geluk komt niet tot stand zolang je zoveel om jezelf geeft dat een beetje pijn al zo verschrikkelijk voor je wordt, dat je niet bereid bent het te dragen. Alleen door deze pijn te aanvaarden kun je voldoende onthecht raken van je ego, zodat pijn niet meer noodzakelijk is voor je ontwikkeling. Dat betekent niet dat je moet berusten en dat je je moet onderdompelen in je kleine pijntjes en beproevingen. Het betekent dat je je er

volkomen bewust van moet zijn dat je zelf verantwoordelijk bent voor iedere moeilijkheid in je leven en dat je er daarom doorheen moet, het moet dragen, accepteren en bovenal, in jezelf de oorzaak moet vinden om deze voor eens en voor altijd op te lossen. Deze oorzaak kan alleen op je pad gevonden worden door zelfkennis. Vind de fout in je die verantwoordelijk is voor je uiterlijke moeilijkheden en ruim deze fout op vanuit het weten dat de uiterlijke manifestatie van de venijnige wortel niet onmiddellijk kan verdwijnen. En ook hier geldt weer: door het proces van langzame, natuurlijke groei. En eer God tijdens dit proces door zijn wetten te accepteren; bemin jezelf niet zozeer dat je schrikt van een beetje pijn, maar neem het manmoedig en nederig op je en stel je eigen gemak niet zo op de voorgrond.

Dit is de ware en beste manier om positief denken te beoefenen. Met deze houding raak je er diep van doordrongen dat Gods wereld een gelukkige wereld is waarin je niets hoeft te vrezen en waarin zoveel is om naar uit te zien. Je besef van tijd zal geleidelijk veranderen, niet alleen door verstandelijk weten, maar door een diep voelen waarbij je je realiseert dat het beetje pijn van jou maar kort duurt, gezien vanuit het spirituele en enig werkelijke oogpunt. Jullie hebben allemaal al vaak gehoord - van mij of van anderen - dat niet het feit dat je moeilijkheden hebt belangrijk is, maar hoe je met deze moeilijkheden omgaat. En ik heb jullie laten zien hoe je deze het hoofd kunt bieden. "Wie zijn leven wil behouden zal het verliezen. Wie bereid is zijn leven te geven, zal het ontvangen." Wat wil dat zeggen, vrienden? Het wil precies datgene zeggen wat ik zojuist heb uitgelegd. Als je voortdurend zó bang bent voor een beetje pijn, als je zó krampachtig vasthoudt aan je ego of aan je eigen kleinzielige gevoeligheid of ijdelheid, dan geef je je leven niet, maar houd je het te krampachtig vast en daarom moet je het wel verliezen. Verliezen in spirituele zin wordt hier bedoeld, waarbij je geen vrede, harmonie of geluk kunt vinden noch binnen in je, noch buiten je. Maar wie zichzelf niet zo op de voorgrond plaatst, voor wie gemak en alles wat bij het ego hoort niet zo vreselijk belangrijk is, voor wie de eigen kleine pijntjes en gekwetste ijdelheden er niet toe doen, wie niet alsmaar denkt: "Als ik mijn genegenheid of mijn echte gevoelens laat zien, wat zullen de mensen dan wel denken? Ik zal pijn gedaan worden of ik kom in gevaar.....", wie echt zichzelf geeft - ofwel zijn leven geeft - en niet zo krampachtig aan zichzelf vasthoudt, die zal leven ontvangen, opnieuw in spirituele zin. Hij zal innerlijke harmonie vinden door de wet te volgen en hij zal liefde en respect van anderen ondervinden hetgeen hij nooit had kunnen vinden

door zo sterk aan zichzelf vast te houden. Daarom is het uiterst belangrijk op het spirituele pad te leren om in de ware betekenis van het woord je leven op te geven en dat houdt ook in, in staat zijn pijn te accepteren. Bij een verkeerd begrepen toepassing van positief denken wordt dit hele thema van spirituele ontwikkeling buiten beschouwing gelaten.

De volgende keer, lieve vrienden, wil ik praten over hoe wij, geesten, menselijke wezens zien, het totaal van de menselijke persoonlijkheid; en hoe deze inwerkt op het proces van zuivering of op het pad van volmaaktheid of op de psychologische therapie, of hoe je het ook wilt noemen. Ik wil jullie een spirituele kijk op dit onderwerp geven. En ik laat jullie weten dat mijn volgende lezing ook weer in het Engels zal zijn, opdat er meer mensen profijt van kunnen hebben. Daarna zullen we zien of we nog een lezing in het Duits krijgen of niet. Maar in ieder geval zullen de Duitse lezingen minder vaak plaats vinden.

Voordat ik tot jullie vragen overga, zou ik het fijn vinden als jij, beste Walter, de volgende keer en daarna een beetje de zorg voor de organisatie op je wilt nemen voor wat betreft de tijd die we besteden aan vragen. Het is misschien wel raadzaam als je van tevoren met alle deelnemers de vragen doorneemt die ze willen stellen. Ik stel voor dat je de vragen wat sorteert en erop toeziet dat ze gesteld worden in volgorde van belangrijkheid. Als niet alle vragen beantwoord kunnen worden in die tijd, bewaren we de rest voor de volgende zitting. Het is raadzaam om het op die manier te doen, want dan vallen er geen pauzes in. Als het spontaan verloopt, komt het dikwijls voor dat sommige vrienden die misschien dolgraag een vraag willen stellen, aarzelen omdat ze verlegen zijn. Zij denken dat andere mensen graag vragen willen stellen en dan durven ze hun mond niet open te doen. Zo vallen er onnodige pauzes en die tijd zouden we kunnen benutten. Nu jullie kring steeds groter wordt, verlopen deze dingen beter als ze goed georganiseerd worden.

En nu, lieve mensen, ben ik klaar voor jullie vragen en ik zal ze naar mijn beste vermogen beantwoorden."

VRAAG: Maar als ik nu iets over de zojuist gegeven lezing wil vragen, dan zou ik het van te voren niet weten...

"Ja dat is goed; jullie krijgen gelegenheid spontaan je vragen te stellen

die bij de voorafgaande lezing horen. Voor ik naar de geplande vragen ga, zal ik jullie allemaal vragen of er iets in de zojuist gegeven lezing was, waar jullie vragen over willen stellen. Pas daarna gaan we over naar de geplande vragen."

VRAAG: Waarom zou een antwoord op onze twijfels als een anti-climax komen?

"Ik zal je zeggen waarom: als een mens antwoord verwacht van God en van de geestenwereld, denkt hij op een of andere manier dat dit op een heel dramatische of zelfs melodramatische wijze moet gebeuren. Dat wil zeggen, hij verwacht een of ander 'wonder'. En toch is dat niet de wijze waarop God te werk gaat. God werkt *door* jou of *door* andere mensen en de antwoorden die gegeven worden lijken zo natuurlijk te komen, dat je er op dat moment helemaal niet zeker van bent of er echt wel een antwoord was. Daar bestaat ook een heel goede reden voor, eigenlijk een aantal redenen. Eén reden ervoor is, dat de hoogste staat van geluk en genade - de ervaring, het feit dat er een andere wereld bestaat en hoe nabij die voor jou is – niet al te gemakkelijk bereikbaar gemaakt moet worden. De mens moet getoetst worden, steeds weer opnieuw getoetst worden om te bepalen of hij waardig is om voortdurend in waarheid te leven. Kortom, de mens moet daarvoor werken, hij moet zijn ogen open houden, zijn innerlijke gevoelens en waarneming afstemmen op de spirituele wereld. Hij moet het niet als vanzelfsprekend aannemen, hij moet zijn zintuigen trainen door waarneming en bewustzijn. Zo maakt hij vorderingen, gebruik makend van alles wat hem vanuit de spirituele wereld gegeven wordt; op deze manier moet het ook. Dus als hij er op een goede manier mee omgaat, zal het resultaat oneindig beter zijn; hij vindt dan geen steun in uiterlijke gebeurtenissen of ervaringen, maar in de kracht en de wijsheid die hij innerlijk ontwikkeld heeft. Hij zal voortdurend kracht en geluk vinden die rotsvast staan en nooit meer onder zijn voeten weggemaaid kunnen worden. Aldus komen de antwoorden op een 'aardse' manier, bijna als bij toeval. Heel natuurlijk en niet 'bovennatuurlijk'. En daarom lijken ze een anticlimax. Als je niet zeker bent, accepteer dan deze onzekerheid, breng je probleem helder onder woorden en vraag om waarheid. Vraag of dit een antwoord *was* of niet, en je krijgt weer antwoord, zonder een spoor van twijfel. Helaas komt het zelden bij mensen op, zelfs niet bij hen die gewend zijn te bidden, zich met al dit soort kleine problemen en onzekerheden tot God te wenden. Je bent geneigd deze onzekerheden uit te drukken in je

gevoelens en dat schept wanorde in je ziel. Al die onopgehelderde conflicten, groot of klein, verzwakken je. Daarom zou het sterk aan te raden zijn je altijd tot God te wenden met alle dingen waarin je je onzeker voelt. Vraag om verlichting, vraag om waarheid. Vraag om Gods wil wanneer je een beslissing moet nemen. Zo zul je de staat waar we steeds over praten en waar je zo naar verlangt, veel eerder bereiken."

VRAAG: In hoeverre is het niet hebben van verlangen een noodzakelijke stap op het pad van volmaaktheid? Ik doel speciaal op de verschillen in onderricht tussen oost en west.

"Deze afwezigheid van verlangen wordt dikwijls verkeerd begrepen, niet alleen door westerlingen, maar ook door oosterlingen. Nodeloos te zeggen dat er enig verlangen in het mensenhart aanwezig moet blijven. En het is weer dezelfde oude kwestie, namelijk dat het 'hoe' zo belangrijk is, de nuance ervan - niet het ja of nee, maar het 'hoe'. Met andere woorden, in zekere zin moet er verlangen zijn, anderszins moet het verlangen geleidelijk afnemen. Het verlangen moet blijven teneinde God te bereiken, hem te ervaren en te dienen, en door hem te dienen, dienen wij onze broeders en zusters. Dit mag niet alleen een verstandelijk of plichtmatig verlangen zijn omdat je inziet dat dat goed is, maar deze wens alleen al brengt geluk, of beter gezegd: vervulling. Door spirituele groei verandert slechts het object van je verlangen. Maar waar afwezigheid van verlangen in het geding is, is het ego aan het werk. Over die onthechting praat ik altijd met mijn vrienden. Nogmaals, dit krijg je niet klaar door jezelf ertoe te dwingen, het is gewoon het natuurlijk gevolg van spirituele groei. En opnieuw, je kunt die staat van zijn slechts indirect bereiken, niet alleen maar door te wensen dat je zo bent. Ook hier is het weer zo belangrijk op een gezonde manier pijn te kunnen accepteren, zoals ik hiervoor heb uitgelegd. Als je zozeer tegen pijn verzet, als alles in je alleen al bij de gedachte eraan in elkaar krimpt, dan verlang je heel sterk geen pijn te hebben - en dan ben je dus niet onthecht. Dus je moet jezelf erin oefenen dat *jouw* pijn, *jouw* ijdelheid en *jouw* gemak geen haar belangrijker zijn dan die van je medemens. En als je een béétje voelt dat jij voor jezelf niet belangrijker bent dan iemand anders die je misschien niet eens persoonlijk kent, en je jezelf niet serieuzer neemt dan een ander, dan ben je een stap dichter bij deze onthechting, en dus een stap verder op je pad naar geluk. Als persoonlijk slagen of falen je niet meer innerlijk in de greep heeft - en beide kunnen dat doen, het

één plezierig, het ander onplezierig - dan heb je iets van deze onthechting bereikt, waarin alleen jij echt zekerheid zult vinden. Want de zekerheid die je zoekt, is altijd afhankelijk van dingen buiten je controle. Alles moet op jouw manier gebeuren, zodat jij je gelukkig, tevreden en veilig kunt voelen. Maar als dat niet gebeurt, voel je je verloren en in de greep van krachten in je die je niet kunt beheersen. Met andere woorden, je wordt door die krachten beheerst en je verliest je sereniteit, of wat je dacht dat je sereniteit was toen alles naar je zin ging.

Terwijl onthecht zijn zoals ik het bedoel, betekent dat je onafhankelijk bent; je hebt geen uiterlijke voorwaarden meer nodig om jou harmonie en zekerheid te geven. je beweegt je golvend met de stroom mee en je verzet je er nooit tegen. Niets kan je van je stuk brengen. Ik besef dat dit moeilijk te begrijpen is voor mensen die nog niet zover zijn. Ik houd er ook niet van er teveel over te praten, want als de ontwikkeling op de juiste manier voortgaat, komt dat vanzelf en hoeft er niet zoveel over gesproken te worden. Als je deze woorden van tevoren hoort, kun je al wel iets van de waarheid ervan proeven. Misschien word je bang om onthecht te raken, omdat je het verkeerd begrepen hebt, vrienden. Jullie denken misschien dat dit soort onthechting betekent dat je niet meer liefhebt of je nergens om bekommert, dat je het gaat opgeven en onverschillig wordt. Maar dat is absoluut niet waar! Want onverschilligheid betekent juist dat je niet levend, niet vitaal, niet vibrerend bent. En hoe verder je komt op het pad, boe levendiger je wordt. Je bent wel zorgzaam en liefhebbend, maar anders, zonder de krampen van het ego, zonder de schaduwzijde die al het goede op jullie niveau heeft. Jullie verlangens en de vervulling ervan maken je niet echt gelukkig. Zij geven je misschien een ogenblik voldoening, maar nooit innerlijke vrede, sereniteit, duurzaam geluk dat niet verloren kan gaan en waar je niet bang voor hoeft te zijn, zoals jullie zo vaak onbewust wel zijn, omdat je bang bent voor de gevolgen, bang voor de emotie die je nog niet kunt verdragen omdat je er nog niet rijp genoeg voor bent. Wees dus niet bang, vrienden. Het is inderdaad iets om naar uit te zien. Het zal niet plotseling gebeuren, maar je groeit er naartoe. Zoals alle andere dingen ontwikkelt ook dit zich geleidelijk en organisch als jij doorgaat op dit pad in het begin ben je je er zelfs niet van bewust; je beseft niet dat er een transformatie in je plaats vindt. Je voelt je alleen maar steeds vrediger; dingen die mis gaan raken je niet meer zo - eerst minder dan voorheen en tenslotte helemaal niet meer. Je wordt niet meer aangegrepen door woede, angst, vijandigheid en

dergelijke.

Je gaat in een meer constante toestand van vreugde leven. En denk maar niet dat kleine genoegens je dan minder plezier geven. Integendeel, *nú* wordt je vermogen tot genieten gehinderd door je verwarde ziel, door al je wensen en verlangen waarvan sommige niet eens vervuld kunnen worden. Maar *dán* geniet je echt. Zolang je nog in de greep van je ego bent met zijn angsten kun je niet in het heden leven. Soms leef je in het verleden en dat is niet goed. En het is waar dat je vaak in de toekomst leeft, hetgeen op zich al evenmin goed is.

Dit slaat evenzeer op oudere mensen, want door in de toekomst te leven denk je dat het voldoende is om aan morgen of aan het volgende uur te denken en dan leef je juist niet in dit ogenblik. Zo leef je vaak 'morgen'. Wat betekent dat? Het wil zeggen dat daar een of ander verlangen mee samenhangt, en angst komt voort uit het verkeerde soort verlangen. Als je ergens bang voor bent, verlang je dat het niet gebeurt. Zo vergaat het de meeste van jullie, je leeft bijna je hele leven ergens in de toekomst en zo laat je het leven door je vingers glippen. De prachtigste dingen die zich vlak voor je ogen afspelen, zie en waardeer je niet; je ziet ze niet omdat je het veel te druk hebt met je verlangens. Het NU gaat voor velen van jullie verloren vanwege je verlangens. Als dit soort onthechting niet bereikt wordt, mis je voortdurend het geluk van het nu. En ik vraag ieder van jullie, vrienden, voor wie de gedachte aan deze afwezigheid van verlangen of onthechting nog een beetje beangstigend is: denk er niet over na. Het komt wel als extra resultaat als je dit pad van geluk volgt. Dit is wat ik erover te zeggen heb."

VRAAG: Als u praat over positief denken zegt u dat we ons bewust moeten zijn van de haat of boosheid die we voelen. Maar hoe moeten we nu precies de manier waarop we moeten denken, verbinden met de gevoelens in ons zonder in conflict te raken?

"Als je gaat mediteren luister dan in jezelf. Kijk alleen maar naar je innerlijke gevoelens, reacties en neigingen. Probeer niet je ware gevoelens af te dekken om welke reden dan ook. Zeg tot God: "Ik wil waarheid, ook de tijdelijke waarheid over mij, over al mijn echte gevoelens en gedachten." Want je kunt geen absolute waarheid bereiken als je niet eerst je eigen 'tijdelijke' waarheid ontdekt, hoe onplezierig die ook kan zijn. Vraag God daarom om je eigen waarheid

en wees bereid die onder ogen te zien. Kijk of je voor alles de wil kunt ontwikkelen om over deze woorden te mediteren. Alleen al door het feit dat je zonder dát je doel niet kunt bereiken, kun je jezelf alleen van alle ketenen bevrijden door jezelf te kennen; onder ogen te zien en te overwinnen! Neem jezelf met een open blik waar. En merk dan alleen maar op, registreer helemaal onthecht. Zeg tegen jezelf: “Dit is de wijze waarop ik wil denken en voelen, maar in dit of in dat opzicht wijken mijn innerlijke gedachten nog af van wat ik verstandelijk begrepen heb; mijn inzicht heeft dus nog niet mijn emoties bereikt.” Kijk er voortdurend naar, telkens weer, iedere dag. Soms zal er meer, soms minder afwijking zijn, dat hangt van veel dingen af. Als je deze methode een poosje in praktijk brengt, leer je veel dingen tegelijk Ten eerste leer je jezelf te nemen zoals je bent, met de nederigheid die zo velen van jullie missen. Want jullie willen allemaal volmaakt zijn en op de top van de berg staan, terwijl jullie het eerste dal nog niet eens bereikt hebben. Dit is ook een soort trots, gepaard aan luiheid. Je wilt er al zijn, zonder er te hoeven komen. Nogmaals, je lager zelf wenst de prijs niet te betalen.

Zo leer je nederigheid, je leert jezelf te nemen zoals je bent; je leert je ware innerlijke aard kennen met zijn vele gezichten, en niet alleen de gezichten die je graag ziet. Dit hele proces is buitengewoon gezond en geeft je eindeloos meer kracht dan welk soort wensdenken dan ook waar je je toe aangetrokken voelt. verleiden, aangezet door een verkeerd begrepen theorie van positief denken. Dit is een veel positiever denken, want je leert leven in de realiteit, de werkelijkheid die jijzelf voorlopig gemaakt hebt door je vroegere houdingen.

Als je dit nu eens een poosje doet en je raakt eraan gewend de onvolmaaktheden die in je lagere aard bestaan, objectief, bijna koel te accepteren, zonder er zo verward over te raken - minder en minder zul je erover verward raken - dan kom je na enige tijd tot de volgende stap. Die bestaat uit mediteren over de goddelijke wet met betrekking tot jouw innerlijke neiging waarmee je die wet geschonden hebt. Wie dit pad volgt, wie het oprecht wil gaan, zal vast en zeker precies naar die leraar geleid worden die het best past bij zijn of haar eigen persoonlijkheid en problemen. Dit moet gebeuren en zal ook altijd gebeuren, omdat je dit pad niet kunt gaan zonder onderricht van buitenaf. Zo zul je ondervinden welke meditatie in het bijzonder de beste is voor jou en het probleem waar je mee zit. Voor dezelfde problemen kunnen bij verschillende mensen andere benaderingen,

andere meditaties nodig zijn, dat ligt van persoon tot persoon anders. Haat of rancune kunnen in verschillende mensen verschillende wortels, oorzaken of motieven hebben. Daarom zijn telkens andere meditaties nodig voor verschillende mensen. Maar dat komt later wel. Eerst moet deze zuivere observatie van het zelf - het lagere zelf in betrekking tot het hoger zelf - beoefend en volledig beheerst worden, voordat de tweede fase inzet. Je moet eerst leren jezelf te nemen zoals je bent, af te komen van de hoge plaats waarop je jezelf hebt neergezet. Neem jezelf nederig en zonder schuldgevoelens: "Zó ben ik, maar zó wil ik zijn. Om de discrepantie te overbruggen, zal ik geduld en wilskracht moeten hebben en gestadig, onophoudelijk moeten werken, want anders kan ik niet verwachten de spirituele plaats te bezitten waar ik naar streef." Nadat je dat, geleerd hebt, zal jouw speciale tweede fase aan je bekend gemaakt worden - daar kun je gerust over zijn."

VRAAG: De vorige keer zei U tegen mij dat ik met mijn vader moest gaan praten, en daar wil ik wat over vragen. Ik heb daar moeite mee omdat ik niet zeker weet wanneer hij in de buurt is, en ik ben tezelfdertijd bang dat hij misschien in de buurt is en wacht totdat ik hem aanspreek, en ik weet het niet en denk aan iets anders dan aan mijn vader.

"Beste kind, in de eerste plaats bestaat in de geest geen afstand in de zin zoals jullie die hier ervaren. Er is alleen geestelijke, geen geografische afstand. Met andere woorden, wanneer een geestelijk wezen de gedachte uit: "Ik wil daar zijn", dan is hij daar. Hij hoeft niet ver te reizen omdat er geen dichte materie is die hem in de weg staat. Evenzo, als er een nauwe band bestaat tussen jou en een dierbaar iemand in de andere wereld en als het überhaupt voor deze persoon in de geestelijke wereld mogelijk is om in contact met je te zijn, zullen jouw gedachten hem heel dichtbij je in de buurt brengen in de zin dat je je als vanzelf helemaal één met hem kunt voelen. Maar laten we aannemen dat dat in sommige gevallen niet mogelijk is, zelfs dan zullen je gedachten nooit verloren gaan. In jouw geval echter is er hoe dan ook een nauw contact; maar zelfs als een geest belet wordt om automatisch de gedachten van iemand anders, een mens of een geest, in zich op te nemen, zelfs als hij in een andere sfeer is en daar druk bezig is, zal hij nog steeds toegang tot jouw gedachten hebben omdat je gedachten vorm, geestelijke substantie zijn en niet oplossen wanneer ze op een of andere manier belangrijk zijn. Het zijn geen vage, nevelige dingen. Zelfs als deze geest later ziet wat je gedacht hebt, ziet hij deze

gedachten evengoed. Voor wat betreft het je schuldig voelen omdat je niet voortdurend aan hem denkt of met hem praat als je andere dingen te doen hebt, dat is net zo verkeerd. Er moet orde zijn en niemand moet een slaaf zijn, zelfs niet met betrekking tot de hulp die je wilt bieden. Ik zou je willen aanraden om elke dag op een vaste tijd wat tijd te reserveren waarin je jezelf aan je vader, aan je gesprek met hem wijdt. Of het nu elke dag tien minuten of zelfs vijf minuten is of dat je het, laten we zeggen, slechts drie keer per week doet, dat maakt geen enkel verschil. Het is aan jou, maar jij moet er een besluit over nemen en je er regelmatig aan houden. Dan zul je je op andere ogenblikken niet schuldig voelen en je kunt er heel zeker van zijn dat hij je zal horen en met je zal zijn. Begrijp je dat?

VRAAG: Ik wil vragen of dieren reïncarneren?

Oh ja, natuurlijk doen ze dat. Dit onderwerp zou op zichzelf al een hele lezing vergen. Ik kan er nu niet in teveel detail op in gaan. Maar ik wil alleen zeggen dat dieren ook hun cycli hebben. Heel vaak incarneren ze in dezelfde diersoort, en veranderen de soorten weer totdat ze de hoogste vorm van dierlijk leven bereiken. De hoogste vorm van dierlijk leven is niet zoals je misschien zou denken de aap of de mensaap omdat zijn lichaamsbouw het meest op die van de mens lijkt, maar het is het paard, beste vriend, om verschillende redenen. Maar het paard sterft beetje bij beetje geleidelijk aan uit omdat zijn belangrijkste functie in jullie wereld van vandaag achterhaald is. Het paard was het hoogste dier omdat het van het grootste belang voor de mens was. De mens zou geen dagelijks brood gehad hebben zonder het paard. De mens zou niet hebben kunnen reizen zonder het paard. Deze beide functies schijnen geen geestelijke oorzaken te hebben en toch kan iets van fysiek belang direct of indirect van invloed zijn op de geestelijke ontwikkeling van de mens. Aangezien de mens vandaag de dag andere middelen gevonden heeft om zijn brood en vervoer enzovoort te krijgen, is het paard niet langer noodzakelijk. Daarom zal, wat de mens ook doet om te voorkomen dat het paard uitsterft, niets helpen omdat het zijn functie in het plan verloren heeft. Maar dit gaat natuurlijk heel langzaam."

VRAAG: Ik denk dat het vandaag teveel tijd zou nemen maar misschien kunt U ons volgende keer vertellen waarom de Hindoe-godsdienst de val van de engelen niet kent?

“Ja, ik zal daar de volgende keer over spreken. Maar herinner me er in het vraaggedeelte alsjeblieft aan want ik zal in mijn lezing over dit andere onderwerp spreken zoals ik jullie beloofd heb en dan zal ik, als je dat wilt, deze vraag als eerste beantwoorden.”

VRAAG: Wat is het verschil tussen ‘leraren’ en ‘meesters’ en ‘gidsen’?

“Dit zijn allemaal alleen maar namen, namen die jullie gekozen hebben. En in andere landen met andere talen bestaan weer andere namen. Ik heb een lezing gegeven over de geesten in de geestenwereld en hun verschillende functies. Er bestaan niet alleen deze drie soorten die je genoemd hebt maar er zijn er veel, veel en veel meer, een bijna oneindige verscheidenheid aan functies en taken en specialisten. Wij hebben natuurlijk andere namen, en ik ben niet in het bijzonder op de hoogte van de benamingen die je hier gebruikt, behalve natuurlijk ‘gids’ die heel algemeen is. Maar ik zeg niet dat geesten die deze namen gebruiken niet iets heel bijzonders te zeggen hebben. Maar zij gebruiken deze woorden alleen als een hulpmiddel om zichzelf tegenover mensen die deze benamingen het best zouden begrijpen uit te drukken. Maar houd in gedachten dat de uitdrukkingsvorm op zichzelf niet belangrijk is. Ik zal in de toekomst zo nu en dan over de geestenwereld van God spreken, over de verschillende taken van de geesten en op die manier zul je je er een beetje een duidelijker beeld van kunnen vormen.”

VRAAG: Met andere woorden, er zijn veel verschillende werkers?

“Ja, er zijn veel, heel veel verschillende werkers.

VRAAG: Om succes in deze wereld te hebben, gaat het dan om rationele intuïtie of .....(de rest van de vraag is niet te verstaan)

“Dat hangt er helemaal van af. Als je succes wilt hebben om aan anderen te geven, kun je alleen slagen als je het door God doet en door jezelf te overwinnen. Maar als in deze wens ook een beetje ego besloten ligt, zou je dat moeten onderkennen omdat het een boei is; het bindt je vast. Het ketent je wanneer het indruk maken op anderen belangrijk is; het weerhoudt je van vrij zijn. Oh, veel mensen hebben dit, dus vat deze woorden niet persoonlijk op. Ik spreek in het algemeen en het is inderdaad een algemeen voorkomend iets. Veel

mensen willen graag succes hebben, maar diep in hun hart bedoelen ze liefde. Ze willen graag erkenning, respect en bewondering, en ze willen dit allemaal krijgen door succes te hebben, door indruk op andere mensen te maken. Het zijn in feite vaak eenzame mensen, eenzaam omdat ze onbewust een geestelijke wet schenden. En ze schenden hem zelfs nog erger door hun werkelijke gevoelens te maskeren, door zichzelf tegenover anderen af te sluiten en daar trots op te zijn, hoewel ze dat doen omdat ze bang zijn om gekwetst te worden, en ze willen niet zo kwetsbaar zijn. Het is de verkeerde reactie die uit hun onwetende lagere zelf voortkomt.

Dit hele mengsel van emoties dat ten grondslag ligt aan de wens om succes te hebben, wordt dikwijls gemaskeerd – en daarmee bedoel ik niet dat het tot op zekere hoogte ook niet echt is, het gaat erom dat verschillende stromen door elkaar heen lopen – door de wens om op een of andere manier anderen te helpen. Maar hoeveel ego er in deze wens schuilt en in welke mate je echt besloten bent om te helpen, dat kunnen jullie alleen zelf uitzoeken door de waarheid niet te schuwen, door met een heel scherpe bril bij jezelf naar binnen te kijken. Wanneer je het antwoord hebt, ben je al een stap verder. En wanneer je deze stap verder bent, kan jou misschien hulp geboden worden zodat je nog verder voorwaarts kunt gaan in het ontdekken van je eigen ziel. Het is ook aan te raden om de vraag in beschouwing te nemen of het ook Gods plan met jou is om succes te hebben met wat je ook maar voor jezelf hebt uitgekozen. Het kan zijn dat zijn plan met jou er heel anders uitziet. En ik kan je verzekeren dat je alleen geluk en zegen op je weg vindt met wat je ook maar doet als je doet wat Hij met je voor heeft. Je kunt daarachter komen, weet je. Het is helemaal niet moeilijk. Vraag het God alleen maar en wacht Zijn antwoord af, sta er voor open.

En nu, vrienden, verlaat ik jullie. Er is een speciale zegen voor ieder van jullie en liefde van alle dierbaren in de geestenwereld. En veel van hen zijn gedurende deze lezingen hier aanwezig, niet allemaal maar sommigen. Zij leren ook en zij kijken naar jullie. Er zal een tijd komen waarin ik zo nu en dan nieuws van sommige van hen door mag geven. Zij allemaal sturen jullie liefde en hopen vurig dat jullie uit al je blinde vlekken, uit al je wolken komen en zo waarheid en licht en vrijheid vinden. Leef je leven en draag de zegeningen en de liefde van God met je mee. Wees in vrede.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1957
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Positive Thinking, the Right and the Wrong Kind'.
Vertaling door An van Dijk in 1984; herzien in 1999 door A. en M. Mol
en in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*